

Duminica a șasea după Rusalii
+ Sf. și slăvitul Proroc Ilie Tesviteanul

Sfânta Vecernie (fără litie), glas 5
20 iulie 2025

Preotul: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, Care pretutindenea ești și toate le plinești, Vistierul bunătaților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru sfânt numele Tău.

Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Doamne, miluiește!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău, vie Împărăția Ta, facă-Se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Preotul: Că a Ta este Împărăția, și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Doamne, miluiește (de 12 ori).

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeuul nostru!

Psalmul 103

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul! Doamne, Dumnezeul meu, măritu-Te-ai foarte! Întru strălucire și în mare podoabă Te-ai îmbrăcat. Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină; Cel ce întinzi cerul ca un cort; Cel ce acoperi cu ape cele mai de deasupra ale lui; Cel ce pui norii suirea Ta; Cel ce umbli peste aripile vânturilor; Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri și pe slugile Tale pară de foc; Cel ce ai întemeiat pământul pe întărirea lui, și nu se va clătina în veacul veacului. Adâncul ca o haină este îmbrăcămintea Lui; peste munți vor sta ape. De certarea Ta vor fugi, de glasul tunetului Tău se vor înfricoșa. Se suie munți și se coboară văi, în locul în care le-ai întemeiat pe ele. Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece și nici nu se vor întoarce să acopere pământul. Cel ce trimiți izvoare în văi, prin mijlocul munților vor trece ape; adăpa-se-vor toate fiarele câmpului, asinii sălbatici setea își vor potoli. Peste acelea păsările cerului vor locui; din mijlocul stâncilor vor da glas. Cel ce adăpi munții din cele mai de deasupra ale Tale, din rodul lucrurilor Tale se va sătura pământul. Cel ce răsari iarbă dobitoacelor și verdeață spre slujba oamenilor; ca să scoată pâine din pământ și vinul veselește inima omului; ca să veselească fața cu untdelemn și pâinea inima omului o întărește. Sătura-se-vor copacii câmpului, cedrii Libanului pe care i-ai sădit; acolo păsările își vor face cuib. Locașul cocostârcului în chiparoși. Munții cei înalți adăpost cerbilor, stâncile scăpare iepurilor. Făcut-ai luna spre vremi; soarele și-a cunoscut apusul său. Pus-ai întuneric și s-a făcut noapte, când vor ieși toate fiarele pădurii; puii leilor mugesc ca să apuce și să ceară de la Dumnezeu mâncarea lor. Răsărit-a soarele și s-au adunat și în culcușurile lor se vor culca. Ieși-va omul la lucrul său și la lucrarea sa până seara. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut! Umplutu-s-a pământul de zidirea Ta. Marea aceasta este mare și largă; acolo se găsesc târătoare, cărora nu este număr, vietăți mici și mari. Acolo corăbiile umblă; balaurul acesta pe care l-ai zidit, ca să se joace în ea. Toate către Tine așteaptă ca să le dai lor hrană la bună vreme. Dându-le Tu lor, vor aduna; deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umple de bunătați. Dar întorcându-Ți Tu fața Ta, se vor tulbura; lua-vei duhul lor și se vor sfârși și în țărână se vor întoarce. Trimite-vei duhul Tău și se vor zidi și vei înnoi fața pământului. Fie slava Domnului în veac! Veseli-se-va Domnul de lucrurile Sale. Cel ce caută spre pământ și-l face pe el de se cutremură; Cel ce se atinge de munți și fumegă. Cânta-voi Domnului în viața mea, cânta-voi Dumnezeului meu cât voi fi. Plăcute să-i fie Lui cuvintele mele, iar eu mă voi veseli de Domnul. Piară păcătoșii de pe pământ și cei fără de lege, ca să nu mai fie. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Iarăși:

Soarele și-a cunoscut apusul său. Pus-ai întuneric și s-a făcut noapte. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeuule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeuule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Ectenia mare

Preotul: Cu pace (*în pace*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N), pentru cinstita preoție și cea întru Hristos diaconime, și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni (*aici se pomenește și Cărmuirea țării, după îndrumările Sfântului Sinod*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfânt locașul acesta, țara aceasta și pentru toate orașele și satele și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru buna întocmire a văzduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru cei ce călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Aici se pot adăuga și alte ectenii pentru felurite cereri.

Preotul: Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. (cântă)

Fericit bărbatul, care n-a umblat în sfatul necredincioșilor și în calea păcătoșilor n-a stat și pe scaunul hulitorilor n-a șezut. Aliluia!

Că știe Domnul calea dreptilor, iar calea necredincioșilor va pieri. Aliluia!

Slujiți Domnului cu frică și vă bucurați de El cu cutremur. Aliluia!

Fericiți toți cei ce nădăjduiesc în El. Aliluia!

Scoală, Doamne! Mântuiește-mă, Dumnezeul meu. Aliluia!

A Domnului este mântuirea și peste poporul Tău binecuvântarea Ta. Aliluia!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Aliluia!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Aliluia!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Ectenia mică

Preotul: Iară și iară, cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că a Ta este stăpânirea și a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *(cântă pe glasul al 5-lea, glasul de rând; primele două stihuri pe larg, adică stihiraric)*

Psalmul 140

Doamne, strigat-am către Tine, auzi-mă; ia aminte la glasul rugăciunii mele, când strig către Tine, auzi-mă, Doamne!

Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară, auzi-mă, Doamne!

(cântat irmologic)

Pune, Doamne, strajă gurii mele și ușa de îngrădire, împrejurul buzelor mele.

Să nu abați inima mea spre cuvinte de vicleșug, ca să-mi dezvinovățesc păcatele mele.

Cu oamenii cei ce fac fărădelege și nu mă voi însoți cu aleșii lor.

Certa-mă-va dreptul cu milă și mă va muștra, iar untdelemnul păcătoșilor să nu ungă capul meu.

Că încă și rugăciunea mea este împotriva vrerilor lor; prăbușească-se de pe stâncă judecătorii lor.

Auzi-se-vor graiurile mele că s-au îndulcit. Ca o brazdă de pământ s-au rupt pe pământ, risipitu-s-au oasele lor lângă iad.

Căci către Tine, Doamne, Doamne, ochii mei, spre Tine am nădăjduit, să nu iei sufletul meu.

Păzește-mă de cursa care mi-au pus mie și de smintelile celor ce fac fărădelege.

Cădea-vor în mreaja lor păcătoșii, ferit sunt eu până ce voi trece.

Psalmul 141

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

Vărsa-voi înaintea Lui rugăciunea mea, necazul meu înaintea Lui voi spune.

Când lipsea dintru mine duhul meu, Tu ai cunoscut cărările mele.

În calea aceasta în care am umblat, ascuns-au cursă mie.

Luat-am seama de-a dreapta și am privit și nu era cine să mă cunoască.

Pierit-a fuga de la mine și nu este cel ce caută sufletul meu.

Strigat-am către Tine, Doamne, zis-am: „Tu ești nădejdea mea, partea mea ești în pământul celor vii”.

Ia aminte la rugăciunea mea, că m-am smerit foarte.

Izbăvește-mă de cei ce mă prigonesc, că s-au întărit mai mult decât mine.

Stihirile, pe 10

Stihirile Învierii, din Octoih (2023), glasul al 5-lea

Stih: Scoate din temniță sufletul meu, ca să laude numele Tău.

Prin cinstită Crucea Ta, Hristoase, pe diavolul l-ai rușinat și, prin Învierea Ta, acul păcatului l-ai tocit și ne-ai mântuit pe noi din porțile morții. Slăvimu-Te pe Tine, Unule-Născut!

Stih: Pe mine mă așteaptă dreptii, până ce-mi vei răsplăti mie.

Cel ce a dat înviere neamului omenesc, ca o oaie spre junghiere S-a adus. Înfricoșatu-s-au de Acesta mai-marii iadului și s-au ridicat porțile cele de durere; că a intrat Împăratul slavei, Hristos, zicând celor din legături: Ieșiți! Și celor din întuneric: Arătați-vă!

Stih: Dintru adâncuri am strigat către Tine: Doamne, Doamne, auzi glasul meu.

Mare minune! Ziditorul celor nevăzute, Cel fără de moarte, din iubire de oameni, cu trupul pătimind, a înviat. Veniți, semințiile neamurilor, să ne închinăm Acestuia! Că, prin milostivirea Lui, din rătăcire fiind mântuiți, ne-am învățat a lăuda pe un Dumnezeu în trei ipostasuri.

Stih: Fie urechile Tale luând-aminte la glasul rugăciunii mele.

Închinare de seară aducem Ție, Luminii celei neînserate, Care, la sfârșitul veacurilor, ca într-o oglindă, prin trup ai strălucit lumii și până la iad Te-ai pogorât, întunericul cel de acolo l-ai risipit și lumina Învierii ai arătat-o neamurilor. Dăătorule de lumină, Doamne, slavă Ție!

Stihirile Sf. Proroc Ilie Tesviteanul, din Minei (2022), glasul 1

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Stih: De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi ? Că la Tine este milostivirea.

Cel ce pe Ilie Tesviteanul cu căruță de foc l-ai mutat de pe pământ, Cuvinte îndurate, pentru rugăciunile lui mântuiește-ne pe noi, cei ce Te slăvim cu credință și săvârșim, cu bucurie, dumnezeiasca și mântuitoarea lui pomenire.

Stih: Pentru numele Tău Te-am așteptat, Doamne; așteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău, nădăjduit-a sufletul meu în Domnul.

Nu în cutremur, ci în vânt subțire ai văzut venirea lui Dumnezeu, Care te-a luminat de demult, Ilie, de Dumnezeu fericite, și în căruță cu patru cai fiind purtat, pe cer ai umblat cu străină vedere, minunat făcându-te, de Dumnezeu insuflate.

Stih: Din straja dimineții până în noapte, din straja dimineții, să nădăjduiască Israel spre Domnul.

Pe popii cei de rușine cu sabia i-ai junghiat; cerul cu graiul l-ai oprit să nu plouă pe pământ, de râvnă dumnezeiască aprinzându-te, iar pe Elisei, prin aruncarea cojocului, l-ai umplut de dumnezeiesc har îndoit, înțelepte Ilie.

Stih: Că la Domnul este milă și multă mântuire la El, și El va izbăvi pe Israel din toate fărădelegile lui.

Doi luminători au răsărit lumii: prealuminații Ilie și Elisei. Unul, cu dumnezeiescul cuvânt, picăturile cerești le-a încuiat, pe împărați a muștrat și în căruță de foc la cer s-a suit, iar celălalt, apele neroditoare le-a vindecat și, îndoit har luând, apele Iordanului le-a trecut; și acum, cu îngerii dănuind, pentru noi se roagă să se mântuiască sufletele noastre.

Stih: Lăudați pe Domnul toate neamurile, lăudați-L pe El toate popoarele.

Căruța cea de foc purtătoare, care te-a ridicat pe tine ca într-o vârtje la cer, har de foc suflător ți-a dăruit, Ilie Tesvitene, ca să nu vezi moartea, până ce vei propovădui sfârșitul tuturor. Pentru aceasta, vino la noi, dându-ne învățătură din faptele tale.

Stih: Că s-a întărit mila Lui peste noi și adevărul Domnului rămâne în veac.

Sfeșnic nestins al Bisericii, aprins cu râvnă dumnezeiască, Ilie Prorocule, cel ce ai încuiat picăturile cerești și de corbi ai fost hrănit; cel ce pe împăratul l-ai muștrat și pe popii stricați i-ai omorât; cel ce cu focul pogorât din cer pe cei de două ori câte cincizeci i-ai omorât; cel ce pe văduva împovărată de necazuri ai hrănit-o cu puțin untdelemn și pe fiul ei, prin rugăciune, l-ai înviat, iar apa cu foc ai ars-o; cel ce repejunile Iordanului cu picioarele neudate le-ai trecut; cel ce, în căruță de foc, spre cer te-ai înălțat și lui Elisei îndoit har i-ai dat, roagă-te neîncetat lui Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. a Prorocului, glasul al 6-lea

Veniți, adunarea ortodocșilor, ca, adunându-ne astăzi în cinstita biserică a grăitorilor de Dumnezeu Proroci, cu psalmi să cântăm cuvioasă cântare lui Hristos, Dumnezeuul nostru, Cel ce i-a preamărit pe ei; și, cu bucurie și cu veselie, să grăim: Bucură-te,

înger pământesc și om ceresc, Ilie, cel cu nume mare; bucură-te, Elisei preacinstite, care ai luat îndoit har de la Dumnezeu. Bucurați-vă, apărători calzi și folositori și doctorii sufletelor și ai trupurilor poporului celui iubitor de Hristos. Izbăviți de toată asuprirea potrivnică, de necazuri și de toate primejdiile pe cei ce săvârșesc cu credință întru-tot-cinstită pomenirea voastră.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Stihira Născătoarei de Dumnezeu - a Învierii (Dogmatica), glasul al 5-lea

În Marea Roșie, chipul miresei celei neispitite de nuntă s-a arătat de demult. Acolo Moise era despărțitor al apei, iar aici Gavriil, slujitor al minunii. Atunci a trecut Israel adâncul cu piciorul neudat, iar acum Fecioara L-a născut fără sămânță pe Hristos. Marea, după trecerea lui Israel, a rămas nestrăbătută; iar cea fără prihană, după nașterea lui Emanuel, a rămas nevătămată. Cel ce ești și mai înainte ai fost și Te-ai arătat ca om, Dumnezeule, miluiește-ne pe noi. *(se încheie lung, melodios)*

Vohodul

Preotul: Înțelepciune, drepti!

Strana: (cântă)

Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, Celui fără de moarte, a Sfântului, Fericitului, Iisuse Hristoase, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, laudăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu. Vrednic ești în toată vremea a fi laudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce dai viață, pentru aceasta, lumea Te slăvește.

Preotul: Să luăm aminte. Pace tuturor.

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Înțelepciune! Să luăm aminte!

Prochimenul zilei

Strana: (cântă Sâmbătă seara pe glasul al 6-lea; Psalm 92: 1-2, 7)

Domnul a împărățit, întru podoabă S-a îmbrăcat.

Stih: Îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere și S-a încins.

Domnul a împărățit, întru podoabă S-a îmbrăcat.

Stih: Pentru că a întărit lumea, care nu se va clinti.

Domnul a împărățit, întru podoabă S-a îmbrăcat.

Stih: Casei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.

Domnul a împărățit, întru podoabă S-a îmbrăcat.

Pareмии ale Sf. Proroc Ilie

(din Minei, 2022)

Preotul: Înțelepciune!

Strana: (citește)

Din Cartea a treia a Regilor, citire!

(17: 1-24)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: (citește)

Fost-a cuvântul Domnului către Ilie Prorocul să grăiască către Ahab: «Viu este Domnul Dumnezeuul lui Israel, înaintea Căruia slujesc eu; în acești ani nu va fi nici rouă, nici ploaie decât numai când voi zice eu!». Și a zis Domnul către Ilie: «Du-te de aici, îndreaptă-te spre răsărit și te ascunde la pârau Cherit, care este în fața Iordanului. Apă vei bea din acel pârau, iar mâncare am poruncit corbilor să-ți aducă acolo!». Și a plecat Ilie și a făcut după cuvântul Domnului; s-a dus și a șezut la pârau Cherit, care este în fața Iordanului. Corbii îi aduceau pâine și carne dimineața, pâine și carne seara; iar apă bea din pârau. După o vreme pârau a secat, nemaifiind ploaie pe pământ. Atunci a fost cuvântul Domnului către Ilie, zicând: «Scoală și du-te la Sarepta Sidonului și șezi acolo, căci iată am poruncit unei femei văduve să te hrănească!». Și s-a sculat el și s-a dus la Sarepta. Și când a ajuns la porțile cetății, iată o femeie văduvă aduna vreascuri și a chemat-o Ilie și i-a zis: «Adu-mi puțină apă să beau!». Și s-a dus să-i aducă, dar Ilie a strigat-o și i-a zis: «Adu-mi și o bucată de pâine să mănânc!». Ea însă a zis: „Viu este Domnul Dumnezeuul tău, n-am nici o fărâmitură de pâine, ci numai o mână de făină într-un vas și puțin untdelemn într-un urcior. Și iată, am adunat câteva vreascuri și mă duc să o gătesc pentru mine și fiul meu și apoi să mănâcăm și să murim!”. Atunci i-a zis Ilie: „Nu te teme, ci du-te și fă cum ai zis; dar fă mai întâi de acolo o turtă pentru mine și adu-mi-o, iar pentru tine și fiul tău vei face mai pe urmă; că așa zice Domnul Dumnezeuul lui Israel: «Făina din vas nu va scădea și untdelemnul din urcior nu se va împuțina, până în ziua când va da Domnul ploaie pe pământ!».» Și s-a dus ea și a făcut așa cum i-a zis Ilie; și s-a hrănit ea și el și casa ei o bucată de vreme, căci făina din vas n-a scăzut și untdelemnul din urcior nu s-a împuținat, după cuvântul Domnului, grăit prin Ilie. După aceasta, s-a îmbolnăvit copilul femeii, stăpâna casei, și boala lui a fost atât de grea, că n-a mai rămas suflare într-însul. Și a zis ea către Ilie: „Ce ai avut cu mine, omul lui Dumnezeu? Ai venit la mine ca să-mi pomenești păcatele mele și să-mi omori fiul?”. Iar Ilie a zis: „Dă-mi pe fiul tău!”. Și l-a luat din brațele ei și l-a suit în foisor unde ședea el și l-a pus pe patul său. Apoi a strigat Ilie către Domnul și a zis: «Doamne, Dumnezeuul meu, oare și văduvei la care locuiesc îi faci rău, omorând pe fiul ei?». Și, suflând de trei

ori peste copil, a strigat către Domnul și a zis: «Doamne, Dumnezeul meu, să se întoarcă sufletul acestui copil în el!». Și a ascultat Domnul glasul lui Ilie; și s-a întors sufletul copilului aceluia în el și a înviat. Și a luat Ilie copilul și s-a coborât cu el din foișor în casă și l-a dat mamei sale și a zis Ilie: „Iată, copilul tău este viu!”. Atunci a zis femeia către Ilie: „Acum cunosc și eu că tu ești omul lui Dumnezeu și cu adevărat cuvântul lui Dumnezeu este în gura ta!”. (*se încheie melodios*)

Paremia a doua

Preotul: Înțelepciune!

Strana: (*citește*)

Din Cartea a treia a Regilor, citire!

(18: 1, 17-42, 45-46 – 19: 1-10, 15-16)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: (*citește*)

Fost-a cuvântul Domnului către Ilie, în anul al treilea al împărăției lui Ahab, zicând: «Du-te și te arată lui Ahab, că voi da ploaie pe pământ». Și, când a văzut Ahab pe Ilie, i-a zis: „Tu ești oare cel ce aduce nenorociri peste Israel?”. Iar Ilie a zis: „Nu eu sunt cel ce aduce nenorocire peste Israel, ci tu și casa tatălui tău, pentru că ați părăsit poruncile Domnului și mergeți după baali. Trimite, dar, acum și adună la mine, în muntele Carmel, tot Israelul, dimpreună cu cei patru sute cincizeci de proroci ai lui Baal și cu cei patru sute de proroci ai Așerei, care mănâncă la masa Izabelei”. Și a trimis Ahab pe toți fiii lui Israel și a luat pe toți prorocii în muntele Carmel. Atunci s-a apropiat Ilie de tot poporul și a zis: „Până când veți șchiopăta de amândouă picioarele? Dacă Domnul este Dumnezeu, urmați Lui! Și dacă este Baal, urmați aceluia”. Poporul însă n-a răspuns nimic. Și a zis Ilie către popor: „Proroc al Domnului am rămas numai eu singur, iar proroci ai lui Baal sunt patru sute cincizeci de oameni și proroci ai Așerei patru sute. Dați-ne doi viței; ei să-și aleagă unul, să-l taie bucăți și să-l pună pe lemne, dar foc să nu facă, iar eu voi tăia bucăți pe celălalt vițel și-l voi pune pe lemne și foc nu voi face. Apoi voi să chemați numele dumnezeului vostru, iar eu voi chema numele Domnului Dumnezeului meu. Și Dumnezeu Care va răspunde cu foc, Acela este Dumnezeu”. Și a răspuns tot poporul: „Bine ai grăit!”. Și a zis Ilie prorocilor lui Baal: „Să vă alegeți un vițel și să-l pregătiți voi înainte, căci sunteți mai mulți și să chemați numele dumnezeului vostru, dar foc să nu faceți”. Și au luat ei vițelul care li s-a dat și l-au pregătit și au chemat numele lui Baal de dimineață până la amiază, zicând: „Baale, auzi-ne!”. Dar n-a fost nici glas, nici răspuns. Și săreau împrejurul jertfelnicului pe care-l făcuseră. Iar pe la amiază, Ilie a început să râdă de ei și

zicea: „Strigați mai tare, că doar este dumnezeu! Poate stă de vorbă cu cineva, sau se îndeletnicește cu ceva, sau este în călătorie, sau poate doarme; strigați tare să se trezească!”. Și ei strigau cu glas mai tare și se înțepau, după obiceiul lor, cu săbii și cu lănci, până ce curgea sânge. Trecuse acum de amiază și ei s-au zbuciumat mereu până la timpul jertfei. Dar n-a fost nici glas, nici răspuns, nici auzire. Atunci a zis Ilie Tesviteanul către prorocii lui Baal: „Dați-vă acum la o parte, ca să-mi săvârșesc și eu jertfa mea!”. Și s-au dat la o parte. Atunci a zis Ilie către popor: „Apropiați-vă de mine!”. Și s-a apropiat tot poporul de el. Și a făcut jertfelnicul Domnului ce fusese dărâmat; a luat Ilie douăsprezece pietre, după numărul semințiilor fiilor lui Iacov, către care a zis Domnul: «Israel va fi numele tău!». Și a zidit din pietrele acelea jertfelnicul în numele Domnului, făcând împrejurul jertfelnicului șanț în care încăpeau două măsuri de sămânță; a așezat lemnele pe jertfelnic, a tăiat vițelul bucăți și le-a pus pe el și a zis: „Umpleți patru cofe cu apă și le turnați peste jertfa arderii de tot și peste lemne!”. Și au făcut așa. Apoi a zis: „Faceți aceasta a doua oară!”. Și au făcut la fel a doua oară. Și a zis: „Faceți așa și a treia oară!”. Și umbla apa împrejurul jertfelnicului și șanțul se umpluse de apă. Iar la vremea jertfei de seară, s-a apropiat Ilie prorocul și a strigat la cer și a zis: «Doamne Dumnezeu lui Avraam, al lui Isaac și al lui Israel! Auzi-mă, Doamne, auzi-mă acum cu foc, ca să cunoască astăzi poporul acesta că Tu singur ești Dumnezeu în Israel și că eu sunt slujitorul Tău. Auzi-mă, Doamne, auzi-mă, ca să cunoască poporul acesta că Tu, Doamne, ești Dumnezeu și că Tu le întorci inima la Tine!». Și s-a pogorât foc de la Domnul și a mistuit arderea de tot și lemnele și pietrele și țărâna și a mistuit și toată apa care era în șanț. Și tot poporul, când a văzut aceasta, a căzut cu fața la pământ și a zis: «Domnul este Dumnezeu, Domnul este Dumnezeu!». Iar Ilie le-a zis: „Prinde-ți pe prorocii lui Baal, ca să nu scape nici unul dintre ei!”. Și i-au prins, și s-a dus Ilie la pârau lui Chișonului și i-a junghiat acolo. Apoi a zis Ilie către Ahab: „Du-te de mănâncă și bea, că se aude vuiet de ploaie!”. Și a plecat Ahab să mănânce și să bea; iar Ilie s-a suit în vârful Carmelului și s-a aplecat la pământ până a atins genunchii cu fața sa. Și cerul s-a întunecat de nori și s-a pornit vijelie și ploaie mare. Iar Ahab, suindu-se în căruță, s-a dus la Izreel. Iar mâna Domnului a fost peste Ilie, care, încingându-și mijlocul, a alergat înaintea lui Ahab, până la Izreel. Și a spus Ahab Izabelei tot ce a făcut Ilie și cum a ucis pe toți prorocii cu sabia. Atunci a trimis Izabela un vestitor la Ilie, să îi spună: „Dacă tu ești Ilie și eu Izabela, așa și așa să-mi faci dumnezeii, ba încă și mai multe, dacă mâine pe vremea aceasta nu voi face cu viața ta la fel cum ai făcut și tu cu fiecare dintre ei!”. Când a auzit Ilie aceasta, s-a sculat și a plecat, să-și scape viața, și a venit la Beer-Șeba, care este în Iuda, și și-a lăsat ucenicul acolo, iar el s-a dus mai departe în pustiu, cale de o zi, și s-a așezat sub un ienupăr și își ruga moartea, zicând: «Îmi ajunge acum, Doamne! Ia-mi sufletul că nu sunt eu mai bun decât părinții mei!». Și s-a culcat și a adormit acolo sub ienupăr. Și iată un

înger l-a atins și i-a zis: «Scoală de mănâncă și bea!». Și a căutat Ilie și iată, la căpătâiul lui, o turtă coaptă în vatră și un urcior cu apă. Și a mâncat și a băut și a adormit iar. Dar iată îngerul Domnului s-a întors a doua oară, s-a atins de el și a zis: «Scoală de mănâncă și bea, că lungă-ți este calea!». Și s-a sculat Ilie și a mâncat și a băut și, întărindu-se cu acea mâncare, a mers patruzeci de zile și patruzeci de nopți, până la Horeb, muntele lui Dumnezeu. Și a intrat acolo într-o peșteră și a rămas acolo. Și iată cuvântul Domnului a fost către el și i-a zis: «Ce faci aici, Ilie?» Iar Ilie a zis: «Cu râvnă am râvnit pentru Domnul Dumnezeu Savaot; căci fiii lui Israel au părăsit legământul Tău, au dărmănat jertfelnicele Tale și pe prorocii Tăi i-au ucis cu sabia, rămânând numai eu singur, dar caută să ia și sufletul meu!». Și a zis Domnul: «Mergi și întoarce-te pe calea ta prin pustiu la Damasc și, când vei ajunge acolo, să ungi rege peste Siria pe Hazael; pe Iehu, fiul lui Nimși, să-l ungi rege peste Israel; iar pe Elisei, fiul lui Șafat din Abel-Mehola, să-l ungi proroc în locul tău!». *(se încheie melodios)*

Paremia a treia

Preotul: Înțelepciune!

Strana: *(citește)*

Din Cartea a treia și a patra a Regilor, citire!

(3 Regi 19: 19-20; 4 Regi 2: 1, 6-14)

Preotul: Să luăm aminte!

Strana: *(citește)*

Atunci a plecat Ilie de acolo și a găsit pe Elisei, fiul lui Șafat, arând; acesta avea douăsprezece perechi de boi la pluguri și la perechea a douăsprezecea era el însuși. Și Ilie a trecut pe lângă el, aruncându-i cojocul. Atunci a lăsat Elisei boii și a alergat după Ilie, și îi slujea lui. Iar, în vremea când Domnul a vrut să înalțe pe Ilie în vârtej de vânt ca la cer, Ilie a plecat cu Elisei din Ghilgal. A zis Ilie către Elisei: «Rămâi aici, căci Domnul mă trimite la Iordan!» Iar Elisei a răspuns: «Cât este de adevărat că Domnul este viu și cum este viu și sufletul tău, tot așa de adevărat este că nu te voi lăsa singur!». Și s-au dus amândoi; s-au dus și cincizeci din fiii prorocilor și au stat deoparte în fața lor, iar ei amândoi ședeau lângă Iordan. Atunci, luând Ilie cojocul său și strângând-o vâlătuc, a lovit cu ea apa și aceasta s-a strâns la dreapta și la stânga și au trecut, ca pe uscat. Iar după ce au trecut, a zis Ilie către Elisei: «Cere ce să-ți fac, înainte de a fi luat de la tine». Iar Elisei a zis: «Duhul care este în tine să fie îndoit în mine!». Răspuns-a Ilie: «Greu lucru ceri! Dar de mă vei vedea când voi fi luat de la tine, va fi așa; iar de nu mă vei vedea, nu va fi». Pe când mergeau ei așa pe drum și grăiau, deodată s-a ivit un car de foc și cai de foc și, despărțindu-i pe unul de altul, a ridicat pe Ilie în vârtej de vânt ca la

cer. Iar Elisei se uita și striga: «Părinte, părinte, carul lui Israel și caii lui!». Și apoi nu l-a mai văzut. Și apucându-și hainele, le-a sfâșiat în două. Apoi, apucând cojocul lui Ilie, care căzuse de la acesta, s-a întors înapoi și s-a oprit pe malul Iordanului. Și a luat cojocul lui Ilie, care căzuse de la acesta, și a lovit apa cu el, zicând: «Unde este Domnul Dumnezeuul lui Ilie încă și acum?». Și lovind, apa s-a tras la dreapta și la stânga și a trecut Elisei. *(se încheie melodios)*

Ectenia întreită

Preotul: Să zicem toți, din tot sufletul și din tot cugetul nostru să zicem.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Doamne Atotstăpânitorule, Dumnezeuul părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Strana: Doamne, miluiește *(de trei ori)*.

[la cererile următoare:

Încă ne rugăm pentru Preasfințitul Părintele nostru ...,
Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român ...,
Încă ne rugăm pentru frații noștri: preoți, ieromonahi...,
Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitori ...,
Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea...,
Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri ...,

Strana răspunde: Doamne, miluiește *(de trei ori)*.]

Preotul *(ecfonisul)*: Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *(apoi citește)*

Învrednicește-ne, Doamne, în seara aceasta, fără de păcat să ne păzim noi. Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeuul părinților noștri, și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci. Amin. Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădărdit întru Tine. Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările Tale. Binecuvântat ești, Stăpâne, înțelepțește-mă cu îndreptările Tale. Binecuvântat ești, Sfinte, luminează-mă cu îndreptările Tale. Doamne, mila Ta este în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea. Ție se cuvine laudă, Ție se cuvine cântare, Ție slavă se cuvine: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia cererilor

Preotul: Să plinim rugăciunea noastră cea de seară Domnului.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeu, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Seara toată desăvârșită, sfântă, în pace și fără de păcat de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

(la cererile care urmează:

Înger de pace, credincios...,

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre...,

Cele bune și de folos sufletelor noastre...,

Cealaltă vreme a vieții noastre...,

Sfârșit creștinesc vieții noastre...,

Strana răspunde: Dă, Doamne.)

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Strana(rar): Ție, Doamne.

Preotul: Fie stăpânirea Împărăției Tale binecuvântată și preaslăvită, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. (cântă)

Stihoavna

Stihirile Învierii, din Octoih, glasul al 5-lea

Pe Tine, Hristoase Mântuitorule, Cel ce Te-ai întrupat și de ceruri nu Te-ai despărțit, cu glasuri de cântări Te mărim; că ai primit Cruce și moarte pentru neamul nostru, ca

Domnul cel Iubitor de oameni; prădând porțile iadului, a treia zi ai înviat, mântuind sufletele noastre.

Stih: Domnul a împărășit, întru podoabă S-a îmbrăcat; îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere și S-a încins.

Împunsă fiind coasta Ta, Dătătorule de viață, izvoare de iertare, de viață și de mântuire tuturor ai izvorât și, cu trupul, moarte ai primit, dăruindu-ne nouă nemurire. Dar, fiind pus în mormânt, pe noi ne-ai izbăvit, împreună cu Tine înviindu-ne întru slavă, ca un Dumnezeu. Pentru aceasta, strigăm: Iubitorule de oameni, Doamne, slavă Ție!

Stih: Pentru că a întărit lumea, care nu se va clinti.

Minunate sunt răstignirea și pogorârea Ta în iad, Iubitorule de oameni, că, prădându-l, pe cei de demult legați i-ai înviat împreună cu Tine, întru slavă, ca un Dumnezeu; și, deschizând Raiul, i-ai învrednicit să-l dobândească. Pentru aceasta, și nouă, celor ce slăvim scularea Ta cea de a treia zi, dăruiește-ne curățire de păcate, locuitori ai raiului învrednicindu-ne să fim, ca un singur Milostiv.

Stih: Casei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.

Cel ce pentru noi cu trupul pătimire ai primit și a treia zi din morți ai înviat, patimile noastre cele trupești vindecă-le și ne ridică din greșelile cele cumplite, Iubitorule de oameni, și ne mântuiește pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. a Prorocului, glasul al 6-lea

Prorocule, propovăduitor al lui Hristos, de scaunul slavei niciodată nu te desparți, și la fiecare bolnav pururi stai de față, și, cu cei de sus slujind, de lume bine grăiești, pretutindenii fiind preamărit; cere curățire sufletelor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Stihira Născătoarei de Dumnezeu - a Învierii, glasul al 6-lea , *Podobie:* Toată nădejdea...

Făcătorul și Izbăvitorul meu, Hristos Domnul, din pântecul tău ieșind, Preacurată, întru mine îmbrăcându-Se, din blestemul cel dintâi pe Adam l-a slobozit. Pentru aceasta ție, Preacurată, ca Maicii lui Dumnezeu și Fecioarei cu adevărat, strigăm neîncetat, ca îngerul: Bucură-te! Bucură-te, Stăpână, ocrotirea și acoperământul și mântuirea sufletelor noastre!

Strana: (apoi îndată zice sau cântă)

Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace. Că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor; luminează spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Tău, Israel.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pre noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru sfânt numele Tău.

Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Doamne, miluiește!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău, vie Împărăția Ta, făcă-Se voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Preotul: Că a Ta este Împărăția, și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. (cântă)

Troparul Învierii, glasul al 5-lea

Pe Cuvântul cel împreună fără de început cu Tatăl și cu Duhul, Care S-a născut din Fecioară spre mântuirea noastră, să-L laudăm credincioșii și să I ne închinăm; că bine a voit a Se sui cu trupul pe Cruce și moarte a răbda, și a scula pe cei morți, întru slăvită Învierea Sa.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Troparul Sf. și slăvitului Proroc Ilie Tesviteanul, glasul al 4-lea

Cel ce a fost înger în trup, temeiul Prorocilor, al doilea înaintemergător al venirii lui Hristos, Ilie slăvitul, care a trimis de sus lui Elisei har, bolile izgonește și pe cei leproși curățește; pentru aceasta, și celor ce-l cinstesc pe el le izvorăște tămăduiri.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Troparul Născătoarei de Dumnezeu - al Învierii, glasul al 4-lea (gl. troparului Sfinților)

Taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, celor de pe pământ s-a arătat, Dumnezeu întrupându-Se întru unire neamestecată și Crucea de voie pentru noi primind; prin care, înviind pe cel întâi zidit, a mântuit din moarte sufletele noastre. (se încheie lung, melodios)

Preotul: Înțelepciune.

Strana: Părinte, binecuvintează.

Preotul: Cel ce este binecuvântat...

Strana: Amin. Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a dreptslăvitorilor creștini și Sfântă Biserica Ta în veacul veacului.

Preotul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Strana: Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită, fără de asemănare, decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: Slavă Ție, Hristoase, Dumnezeul nostru, nădejdea noastră, slavă Ție!

Strana: Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește! Întru numele Domnului, părinte, binecuvintează!

Preotul: Cel ce a înviat din morți, Hristos, adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici, ale Sfinților, slăviților și întru-tot lăudaților Apostoli, ale Sfântului și slăvitului Proroc Ilie Tesviteanul, și ale celor împreună cu dânsul, a căror pomenire o săvârșim, ale sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor Părinți Ioachim și Ana și pentru ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un Bun și de oameni Iubitor.

Strana: Amin.

Preotul: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri...

Strana: Amin.